ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2020/772

z dnia 11 czerwca 2020 r.

zmieniające załączniki I, VII i VIII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do środków zwalczania pasażowalnych gąbczastych encefalopatii u kóz i ras zagrożonych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ([1]), w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy i art. 23a lit. m),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono zasady dotyczące zapobiegania pasażowalnym gąbczastym encefalopatiom (TSE) u zwierząt oraz kontroli i zwalczania tychże encefalopatii.

(2) W rozdziale B załącznika VII do tego rozporządzenia ustanowiono środki, które należy wprowadzić w następstwie potwierdzenia wystąpienia przypadku TSE u bydła, owiec i kóz. Jeżeli potwierdzony zostanie przypadek trzęsawki klasycznej u owcy lub kozy, gospodarstwo ma podlegać warunkom określonym w jednym z trzech wariantów przewidzianych w załączniku VII rozdział B pkt 2.2.2.

(3) Wariant 2 wymaga uśmiercenia i całkowitego zniszczenia wszystkich owiec i kóz należących do gospodarstwa z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego, który jest odporny na trzęsawkę klasyczną.

(4) W dniu 5 lipca 2017 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię naukową ([2]) dotyczącą odporności genetycznej na TSE u kóz. Zgodnie z opinią EFSA dane terenowe i doświadczalne są wystarczająco solidne, aby stwierdzić, że allele K222, D146 i S146 nadają odporność genetyczną na szczepy trzęsawki klasycznej, o których wiadomo, że występują naturalnie w populacji kóz w UE. W opinii EFSA stwierdzono, że zarządzanie ogniskami trzęsawki klasycznej w stadach kóz może opierać się na wyborze zwierząt genetycznie odpornych, w podobny sposób, jak to określono obecnie w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do owiec.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozdział B załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, aby wprowadzić możliwość ograniczenia uśmiercania i niszczenia kóz jedynie do tych, które są podatne na trzęsawkę klasyczną. Państwa członkowskie powinny określić w każdym przypadku, które zwierzęta nie powinny zostać objęte uśmiercaniem i niszczeniem zgodnie z ich genetyczną odpornością na chorobę.

(6) W opinii EFSA podkreślono, że chociaż hodowla w celu uzyskania odporności może być skutecznym narzędziem kontroli trzęsawki klasycznej u kóz, to – biorąc pod uwagę niewielką częstotliwość występowania tych alleli u większości ras – duża presja selekcyjna prawdopodobnie miałaby negatywny wpływ na różnorodność genetyczną. W opinii zaleca się zatem, by środki służące wzmacnianiu odporności genetycznej w populacji kóz były przyjmowane na poziomie państw członkowskich w zależności od rasy ([3]). Państwa członkowskie powinny zatem być w stanie opracować swoją strategię hodowli w oparciu o częstotliwość występowania alleli nadających odporność genetyczną na trzęsawkę klasyczną w swojej populacji kóz.

(7) Zgodnie z zaleceniem EFSA w przypadku wystąpienia ogniska trzęsawki w gospodarstwie utrzymującym kozy państwa członkowskie powinny podjąć decyzję, w oparciu o strategię hodowli, o konkretnych środkach, które należy wdrożyć w celu wzmocnienia odporności genetycznej kóz w tym gospodarstwie.

([1]) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.
([2]) Dziennik EFSA 2017; 15(8):4962.
([3]) Dziennik EFSA 2017; 15(8):4962, s. 4.

(8) Dyrektywa Rady 89/361/EWG ([4]) została uchylona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 ([5]) z dniem 1 listopada 2018 r. W art. 2 pkt 24 tego rozporządzenia ustanowiono definicję „rasy zagrożonej", która oznacza lokalną rasę uznaną przez państwo członkowskie za zagrożoną, genetycznie dostosowaną do jednego lub kilku tradycyjnych systemów produkcji lub środowisk w tym państwie członkowskim, której status zagrożenia został naukowo potwierdzony przez organ posiadający niezbędne umiejętności i wiedzę w dziedzinie ras zagrożonych.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić pkt 1 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i zastąpić w rozdziale B załącznika VII i rozdziale A załącznika VIII do tego rozporządzenia odniesienia do dyrektywy 89/361/EWG odniesieniami do rozporządzenia (UE) 2016/1012, a określenie „rasa lokalna zagrożona wyginięciem" zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 807/2014 ([6]) należy zastąpić określeniem „rasa zagrożona" zgodnie z definicją w art. 2 pkt 24 rozporządzenia (UE) 2016/1012.

(10) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

(11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

([4]) Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.U. L 153 z 6.6.1989, s. 30).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt") (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 66).

([6]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 807/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wprowadzające przepisy przejściowe (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (*) , rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 (**) , rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (***) , rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 (****) , dyrektywie Rady 2006/88/WE (*****) i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 (******) :

_____

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

(**) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

(***) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

(****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1).

(*****) Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).

(******) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt (»rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt«) (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 66).";

b) dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) definicję »rasy zagrożonej« w art. 2 pkt 24 rozporządzenia (UE) 2016/1012.";

2) w załączniku VII rozdział B wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 2.2.2 akapit wprowadzający otrzymuje brzmienie:

„Jeśli BSE i trzęsawka atypowa są wykluczone zgodnie z metodami i protokołami laboratoryjnymi określonymi w załączniku X rozdział C część 3 pkt 3.2, gospodarstwo podlega warunkom określonym w lit. a). Ponadto, na podstawie decyzji państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dane gospodarstwo, gospodarstwo to podlega warunkom określonym w wariancie 1 zawartym w lit. b) albo w wariancie 2 zawartym w lit. c), albo w wariancie 3 zawartym w lit. d). W przypadku gospodarstwa utrzymującego stado złożone z owiec i kóz państwo członkowskie odpowiedzialne za to gospodarstwo może podjąć decyzję o zastosowaniu warunków jednego z wariantów do owiec, a innego z wariantów do kóz utrzymywanych w tym gospodarstwie:";

b) w pkt 2.2.2 lit. b) przedostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Przemieszczanie zwierząt, o których mowa w ppkt (i) i (ii), z gospodarstwa do rzeźni jest dozwolone.";

c) pkt 2.2.2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wariant 2 – uśmiercenie i całkowite zniszczenie wyłącznie podatnych zwierząt

Typowanie genetyczne białka prionowego wszystkich owiec i kóz przebywających w gospodarstwie z wyjątkiem jagniąt i koźląt poniżej trzeciego miesiąca życia, o ile poddaje się je ubojowi w celu spożycia przez ludzi nie później niż w wieku trzech miesięcy.

Bezzwłoczne uśmiercenie i całkowite zniszczenie wszystkich owiec lub kóz oraz ich zarodków i komórek jajowych zidentyfikowanych w następstwie dochodzenia, o którym mowa w pkt 1 lit. b) tiret drugie i trzecie, z wyjątkiem:

— tryków hodowlanych o genotypie ARR/ARR,

— maciorek hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR a nieposiadających żadnego allelu VRQ i, jeżeli takie maciorki hodowlane są ciężarne w czasie dochodzenia, później urodzonych jagniąt, jeśli ich genotyp spełnia wymogi niniejszego akapitu,

— owiec posiadających co najmniej jeden allel ARR, przeznaczonych wyłącznie do spożycia przez ludzi,

— kóz posiadających co najmniej jeden z następujących alleli: K222, D146 i S146,

— jeśli zadecyduje tak państwo członkowskie odpowiedzialne za dane gospodarstwo – jagniąt i koźląt poniżej trzeciego miesiąca życia, o ile poddaje się je ubojowi w celu spożycia przez ludzi nie później niż w wieku trzech miesięcy.

Zwierzęta powyżej 18 miesiąca życia uśmiercone z przeznaczeniem na zniszczenie należy zbadać na obecność TSE zgodnie z metodami i protokołami laboratoryjnymi określonymi w załączniku X rozdział C część 3 pkt 3.2, jak określono w załączniku III rozdział A część II pkt 5.

Na zasadzie odstępstwa od warunków określonych w wariancie 2 akapit pierwszy i drugi państwa członkowskie mogą zadecydować o wprowadzeniu zamiast tego środków wymienionych w ppkt (i), (ii) lub (iii):

(i) zastąpienie uśmiercenia i całkowitego zniszczenia zwierząt, o których mowa w wariancie 2 akapit drugi, ich ubojem w celu spożycia przez ludzi, o ile:

— zwierzęta te poddaje się ubojowi w celu spożycia przez ludzi w obrębie terytorium państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dane gospodarstwo,

— wszystkie zwierzęta powyżej 18 miesiąca życia poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi są badane na obecność TSE zgodnie z metodami i protokołami laboratoryjnymi określonymi w załączniku X rozdział C część 3 pkt 3.2;

(ii) wstrzymanie typowania genetycznego i następującego po nim uśmiercenia i całkowitego zniszczenia zwierząt, o których mowa w wariancie 2 akapit drugi, lub uboju tych zwierząt w celu spożycia przez ludzi na okres nieprzekraczający trzech miesięcy. Niniejsze odstępstwo można stosować w sytuacji, gdy przypadek indeksowy potwierdzono niedługo przed rozpoczęciem okresu jagnienia lub kocenia, o ile maciorki lub kozy i ich nowonarodzone młode są przez cały okres trzymane osobno od owiec i kóz z innych gospodarstw;

(iii) w stadach owiec lub kóz i w gospodarstwach, gdzie owce i kozy są utrzymywane razem, wstrzymanie uśmiercenia i całkowitego zniszczenia zwierząt, o których mowa w wariancie 2 akapit drugi, lub uboju tych zwierząt w celu spożycia przez ludzi maksymalnie na okres trzech lat od dnia potwierdzenia przypadku indeksowego. Stosowanie odstępstwa określonego w niniejszym podpunkcie jest ograniczone do przypadków, gdy państwo członkowskie odpowiedzialne za gospodarstwo uzna, że sytuacji epidemiologicznej nie można opanować bez uśmiercenia danych zwierząt, ale natychmiastowe przeprowadzenie takiego uśmiercenia nie jest możliwe ze względu na niski poziom odporności populacji owiec i kóz w danym gospodarstwie połączony z innymi względami, w tym czynnikami ekonomicznymi. Tryki hodowlane inne niż tryki posiadające genotyp ARR/ARR podlegają bezzwłocznie uśmierceniu lub kastracji. Wprowadza się wszelkie możliwe środki w celu szybkiego wzmocnienia odporności genetycznej w populacji owiec lub kóz w danym gospodarstwie, w tym hodowlę uwzględniającą cechy genetyczne oraz eliminowanie maciorek w celu zwiększenia częstotliwości występowania allelu ARR oraz wyeliminowania występowania allelu VRQ, a także hodowlę kozłów posiadających allele K222, D146 lub S146. Państwo członkowskie odpowiedzialne za dane gospodarstwo dopilnowuje, by liczba zwierząt przeznaczonych do uśmiercenia na koniec okresu wstrzymania nie była większa niż bezpośrednio po potwierdzeniu przypadku indeksowego. W przypadku zastosowania odstępstwa określonego w niniejszym podpunkcie środki określone w pkt 4 mają zastosowanie do danego gospodarstwa do czasu całkowitego zniszczenia zwierząt, o których mowa w wariancie 2 akapit drugi, lub uboju tych zwierząt w celu spożycia przez ludzi, po którym to czasie zastosowanie mają ograniczenia określone w pkt 3.

Po uśmierceniu i całkowitym zniszczeniu zwierząt, o których mowa w wariancie 2 akapit drugi, lub po ich uboju w celu spożycia przez ludzi w odniesieniu do danego gospodarstwa stosuje się warunki określone w pkt 3;";

d) pkt 2.2.2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wariant 3 – brak obowiązku uśmiercenia i całkowitego zniszczenia wszystkich zwierząt

Państwo członkowskie może zadecydować o zaniechaniu dokonania uśmiercania i całkowitego zniszczenia zwierząt zidentyfikowanych w następstwie dochodzenia, o którym mowa w pkt 1 lit. b) tiret drugie i trzecie, jeśli spełnione są kryteria przynajmniej jednego z poniższych tiret:

— trudno jest zastąpić samce owiec o genotypie ARR/ARR i samice owiec posiadające co najmniej jeden allel ARR i nieposiadające allelu VRQ lub kozy posiadające co najmniej jeden z następujących alleli: K222, D146 i S146,

— częstotliwość występowania allelu ARR w obrębie rasy owiec lub gospodarstwa utrzymującego owce lub alleli K222, D146 lub S146 w obrębie rasy kóz lub gospodarstwa utrzymującego kozy jest niska,

— uznaje się to za konieczne w celu uniknięcia chowu wsobnego,

— państwo członkowskie uznało to za konieczne w oparciu o umotywowaną analizę wszystkich czynników epidemiologicznych.

W ciągu trzech miesięcy od dnia potwierdzenia indeksowego przypadku trzęsawki klasycznej należy ustalić genotyp białka prionowego wszystkich owiec i kóz do maksymalnej liczby wynoszącej 50 z każdego gatunku.

W razie wykrycia kolejnych przypadków trzęsawki klasycznej w gospodarstwie, w którym zastosowano wariant 3, państwo członkowskie ponownie ocenia adekwatność powodów i kryteriów leżących u podstawy decyzji o zastosowaniu wariantu 3 w tym gospodarstwie. W razie stwierdzenia, że stosowanie wariantu 3 nie zapewnia odpowiedniej kontroli ogniska choroby, państwo członkowskie zmienia sposób traktowania tego gospodarstwa z wariantu 3 na wariant 1 albo wariant 2, jak określono w lit. b) i c).

Warunki określone w pkt 4 mają natychmiastowe zastosowanie do gospodarstw, co do których zadecydowano o zastosowaniu wariantu 3.

Państwo członkowskie, które zezwala na skorzystanie z wariantu 3 w ramach zarządzania ogniskami trzęsawki klasycznej, zachowuje dokumentację dotyczącą powodów i kryteriów leżących u podstawy każdej indywidualnej decyzji o zastosowaniu tego wariantu;";

e) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po uśmierceniu i całkowitym zniszczeniu wszystkich zidentyfikowanych w gospodarstwie zwierząt lub po ich uboju w celu spożycia przez ludzi, zgodnie z pkt 2.2.1, pkt 2.2.2 lit. b) lub pkt 2.2.2 lit. c), zastosowanie mają następujące ograniczenia:

3.1. gospodarstwo zostaje objęte protokołem intensywnego monitorowania TSE. Protokół ten obejmuje badania na obecność TSE u zwierząt powyżej 18 miesiąca życia, które padły lub zostały uśmiercone w gospodarstwie, lecz nie nastąpiło to w ramach kampanii zwalczania choroby. Nie obejmuje to owiec o genotypie ARR/ARR ani kóz posiadających co najmniej jeden z alleli K222, D146 lub S146. Badania przeprowadza się zgodnie z metodami i protokołami laboratoryjnymi określonymi w załączniku X rozdział C część 3 pkt 3.2;

3.2. do gospodarstwa wprowadzać można wyłącznie zwierzęta wymienione poniżej:

— samce owiec o genotypie ARR/ARR,

— samice owiec posiadające co najmniej jeden allel ARR a nieposiadające allelu VRQ,

— kozy, o ile po dokonaniu likwidacji zwierząt przeprowadzono czyszczenie i dezynfekcję wszystkich pomieszczeń inwentarskich na terenie gospodarstwa;

3.3. jedynie następujące tryki hodowlane, kozły hodowlane oraz materiał biologiczny owiec i kóz mogą być użyte w gospodarstwie:

— samce owiec o genotypie ARR/ARR,

— nasienie pochodzące od tryków o genotypie ARR/ARR,

— zarodki posiadające co najmniej jeden allel ARR, a nieposiadające allelu VRQ,

— kozły hodowlane i materiał biologiczny kóz określone w środkach, które państwa członkowskie postanowiły wprowadzić w celu wzmocnienia odporności genetycznej w populacji kóz w gospodarstwie;

3.4. przemieszczanie zwierząt z gospodarstwa jest dozwolone do celów zniszczenia albo podlega następującym warunkom:

a) następujące zwierzęta wolno przemieszczać z gospodarstwa do wszelkich celów, w tym hodowlanych:

— owce o genotypie ARR/ARR,

— maciorki posiadające jeden allel ARR a nieposiadające allelu VRQ, o ile są przemieszczane do innych gospodarstw, które podlegają ograniczeniom w następstwie zastosowania środków zgodnie z pkt 2.2.2 lit. b) (wariant 1), 2.2.2 lit. c) (wariant 2) lub 2.2.2 lit. d) (wariant 3),

— kozy posiadające co najmniej jeden z następujących alleli: K222, D146 i S146,

— kozy, o ile są przemieszczane do innych gospodarstw, które podlegają ograniczeniom w następstwie zastosowania środków zgodnie z pkt 2.2.2 lit. b) (wariant 1), 2.2.2 lit. c) (wariant 2) lub 2.2.2 lit. d) (wariant 3);

b) następujące zwierzęta można przemieszczać z gospodarstwa bezpośrednio do uboju w celu spożycia przez ludzi:

— owce posiadające co najmniej jeden allel ARR,

— kozy,

— jeśli zadecyduje tak państwo członkowskie – jagnięta i koźlęta w wieku poniżej trzech miesięcy w dniu uboju,

— wszystkie zwierzęta, jeśli państwo członkowskie zadecydowało o zastosowaniu odstępstw określonych w pkt 2.2.2 lit. b) ppkt (i) oraz 2.2.2 lit. c) ppkt (i);

c) jeżeli zadecyduje tak państwo członkowskie, jagnięta i koźlęta mogą być przemieszczane do jednego z pozostałych gospodarstw leżącego na terytorium tego państwa wyłącznie do celów tuczu przed ubojem, o ile są spełnione następujące warunki:

— w gospodarstwie przeznaczenia nie przebywają owce ani kozy inne niż tuczone przed ubojem,

— po zakończeniu okresu tuczenia jagnięta i koźlęta pochodzące z gospodarstw objętych środkami zwalczania transportuje się bezpośrednio do rzeźni znajdującej się na terytorium tego samego państwa członkowskiego w celu dokonania ich uboju nie później niż w dniu, w którym osiągną wiek 12 miesięcy;

3.5. ograniczenia określone w pkt 3.1–3.4 stosuje się do gospodarstwa:

a) do dnia uzyskania przez wszystkie owce w danym gospodarstwie statusu ARR/ARR, o ile w gospodarstwie tym nie utrzymuje się kóz; lub

b) do dnia, w którym wszystkie kozy w gospodarstwie będą posiadać co najmniej jeden z alleli K222, D146 lub S146, o ile w gospodarstwie tym nie utrzymuje się owiec; lub

c) do dnia uzyskania statusu ARR/ARR przez wszystkie owce w gospodarstwie i posiadania przez wszystkie kozy w gospodarstwie co najmniej jednego z alleli K222, D146 lub S146; lub

d) przez okres dwóch lat od dnia zakończenia wszystkich środków, o których mowa w pkt 2.2.1, pkt 2.2.2 lit. b) lub pkt 2.2.2 lit. c), o ile w trakcie tego dwuletniego okresu nie wykryto przypadku TSE innego niż trzęsawka atypowa. Jeśli w trakcie wspomnianego dwuletniego okresu potwierdzono przypadek trzęsawki atypowej, gospodarstwo obejmuje się również środkami, o których mowa w pkt 2.2.3.";

f) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W następstwie podjęcia decyzji o wprowadzeniu wariantu 3 określonego w pkt 2.2.2 lit. d) lub zastosowaniu odstępstwa przewidzianego w pkt 2.2.2 lit. c) ppkt (iii) do gospodarstwa stosuje się natychmiast następujące środki:

4.1. gospodarstwo zostaje objęte protokołem intensywnego monitorowania TSE. Protokół ten obejmuje badania na obecność TSE u zwierząt powyżej 18 miesiąca życia, które:

— poddano ubojowi w celu spożycia przez ludzi,

— padły lub zostały uśmiercone w gospodarstwie, lecz nie nastąpiło to w ramach kampanii zwalczania choroby.

Nie obejmuje to owiec o genotypie ARR/ARR ani kóz posiadających co najmniej jeden z alleli K222, D146 lub S146. Badania przeprowadza się zgodnie z metodami i protokołami laboratoryjnymi określonymi w załączniku X rozdział C część 3 pkt 3.2;

4.2. zastosowanie mają warunki określone w pkt 3.2 i 3.3.

Na zasadzie odstępstwa od pkt 3.2 i 3.3 państwo członkowskie może jednak zezwolić na wprowadzenie do gospodarstwa i wykorzystanie w nim:

— samców owiec i ich nasienia posiadających co najmniej jeden allel ARR a nieposiadających allelu VRQ, w tym do celów hodowlanych,

— samic owiec nieposiadających allelu VRQ,

— zarodków nieposiadających allelu VRQ,

z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

— rasa zwierzęcia utrzymywanego w gospodarstwie jest rasą zagrożoną,

— rasa zwierzęcia utrzymywanego w gospodarstwie jest objęta programem hodowlanym mającym na celu zachowanie tej rasy, realizowanym przez związek hodowców zdefiniowany w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2016/1012 lub właściwy organ zgodnie z art. 38 tego rozporządzenia, oraz

— częstotliwość występowania allelu ARR jest niska w obrębie tej rasy;

4.3. przemieszczanie zwierząt z gospodarstwa jest dozwolone do celów zniszczenia lub uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi lub podlega następującym warunkom:

a) tryki i maciorki o genotypie ARR/ARR i kozy posiadające co najmniej jeden z alleli K222, D146 lub S146 można przemieszczać z gospodarstwa do wszelkich celów, w tym hodowlanych, o ile są przemieszczane do innych gospodarstw, które są objęte środkami zgodnie z pkt 2.2.2 lit. c) (wariant 2) lub 2.2.2 lit. d) (wariant 3);

b) jeżeli zadecyduje tak państwo członkowskie, jagnięta i koźlęta mogą być przemieszczane do jednego z pozostałych gospodarstw leżącego na terytorium tego państwa wyłącznie do celów tuczu przed ubojem, o ile są spełnione następujące warunki:

— w gospodarstwie przeznaczenia nie przebywają owce ani kozy inne niż tuczone przed ubojem,

— po zakończeniu okresu tuczenia jagnięta i koźlęta transportuje się bezpośrednio do rzeźni znajdującej się na terytorium tego samego państwa członkowskiego w celu dokonania ich uboju nie później niż w dniu, w którym osiągną wiek 12 miesięcy;

4.4. państwo członkowskie dopilnowuje, by nasienie, zarodki i komórki jajowe nie zostały wysłane poza dane gospodarstwo;

4.5. w okresie jagnienia lub kocenia zabroniony jest wspólny wypas wszelkich owiec i kóz w gospodarstwie z owcami i kozami z innych gospodarstw.

Poza okresem jagnienia lub kocenia wszystkie owce i kozy w gospodarstwie podlegają ograniczeniom w odniesieniu do wspólnego wypasu określanym przez państwo członkowskie w oparciu o umotywowaną analizę wszystkich czynników epidemiologicznych;

4.6. ograniczenia określone w pkt 4.1–4.5 stosuje się przez okres dwóch lat od wykrycia ostatniego przypadku TSE innego niż trzęsawka atypowa, do gospodarstw, w których realizuje się wariant 3 określony w pkt 2.2.2 lit. d). Jeśli w trakcie wspomnianego dwuletniego okresu potwierdzono przypadek trzęsawki atypowej, gospodarstwo obejmuje się również środkami, o których mowa w pkt 2.2.3.";

3) w załączniku VIII rozdział A sekcja A pkt 4.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) w przypadku owiec – posiadają genotyp białka prionowego ARR/ARR, a w przypadku kóz – posiadają co najmniej jeden z alleli K222, D146 lub S146, pod warunkiem że nie pochodzą z gospodarstwa poddanego ograniczeniom określonym w załączniku VII rozdział B pkt 3 i 4;";

b) lit. b) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) w przypadku owiec – posiadają genotyp białka prionowego ARR/ARR, a w przypadku kóz – posiadają co najmniej jeden z alleli K222, D146 lub S146, pod warunkiem że nie pochodzą z gospodarstwa poddanego ograniczeniom określonym w załączniku VII rozdział B pkt 3 i 4;";

c) lit. d) ppkt (i), (ii) oraz (iii) otrzymują brzmienie:

„(i) zwierzęta należą do rasy zagrożonej;

(ii) zwierzęta są wpisane do księgi hodowlanej dla tej rasy w państwie członkowskim wysyłki. Księgę hodowlaną założył i prowadzi związek hodowców uznany zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1012 lub właściwy organ tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 38 tego rozporządzenia. Zwierzęta mają również zostać wpisane do księgi hodowlanej dla tej rasy w państwie członkowskim przeznaczenia. Tę księgę hodowlaną również założył i prowadzi związek hodowców uznany zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1012 lub właściwy organ tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 38 tego rozporządzenia;

(iii) w państwie członkowskim wysyłki i w państwie członkowskim przeznaczenia związki hodowców lub właściwe organy, o których mowa w ppkt (ii), realizują program hodowlany mający na celu zachowanie tej rasy;";

d) lit. d) ppkt (v) akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„po wprowadzeniu zwierząt, które nie spełniają wymogów określonych w lit. a) lub b), do gospodarstwa przyjmującego w państwie członkowskim przeznaczenia przemieszczanie wszystkich owiec i kóz z gospodarstwa podlega ograniczeniom zgodnie z załącznikiem VII rozdział B pkt 3.4 przez okres trzech lat. Jeżeli państwo członkowskie przeznaczenia jest państwem o znikomym ryzyku występowania trzęsawki klasycznej lub posiada zatwierdzony krajowy program kontroli trzęsawki, ograniczenie to jest utrzymywane przez okres siedmiu lat.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego podpunktu takie ograniczenie w handlu wewnątrzunijnym lub przemieszczaniu zwierząt w obrębie państwa członkowskiego nie ma zastosowania do zwierząt należących do rasy zagrożonej, które przeznaczone są dla gospodarstwa prowadzącego hodowlę tej rasy zagrożonej. Rasa ta jest objęta programem hodowlanym mającym na celu zachowanie tej rasy, realizowanym przez związek hodowców zdefiniowany w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2016/1012 lub właściwy organ zgodnie z art. 38 tego rozporządzenia.".